

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *francs* gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, DEN 31 MAART.

Van alles wat.

Het ministerie, dat zooveel mannen tot zijnen dienst heeft, wacht zich wel van de statistiek zijner scholen op te maken, en te doen kennen hoeveel kinderen, in iedere gemeente van het land, de officiële scholen bezoeken.

De heer Malou heeft die lijst gemaakt voor de vrije lagere scholen en daaruit blijkt dat die scholen bezocht werden, op 15 decembre 1882, door 479.280 kinderen.

Den 13 november 1880 waren er maar 445.179 kinderen, zoodat in twee jaar tijdeneen winst gedaan is van 34.101 leerlingen. Die vermeerdering komt hieruit voort, dat een groot getal ouders gewaar worden, dat de pastoor er waarschijnlijk niet te veel is om de kinderen te beletten van dengenieten te worden.

Naar het getal leerlingen der vrije scholen kunnen *de peu pres* nietterecht, hoevel er zich in de officiële bevinden. Van de bevolking van het land zijn ongeveer 15 ten 100 kinderen, die in den onderden zijn om naar school te gaan; daar de bevolking 5.536.498 inwoners bedraagt, moeten er ongeveer 850.000 schoolkinderen zijn.

De vrije bewaarscholen tellen 145.157 kinderen; als men de bevolking der lagere scholen en lij voegt, vindt men dat er 622.437 leerlingen in de vrije scholen zijn. Zoo zijn er nog 208.061 kinderen die naar de officiële scholen gaan, of te huis blijven.

De tweede derden van het land zijn dus vijandig aan den schooloorlog en de schoolverkwistingen.

Volgens die berekening, die juist moet zijn, kost iedere leerling der officiële scholen 77 frank jaarlijks aan de belastingen.

In de veronderstelling dat elk kind der vrije scholen gemiddeld 10 frank kost, dan moeten de katholieken meer **dan zes miljoen** jaarlijks daarvoor geven. Dat heeft edelmanig zijn.

Is het wonder, als men de dwaze schoolverkwistingen ziet, dat de gemeenten gedwongen zijn hunne bestuurders te plumpen met oproeriemkers, dat het een benedictus is?

Wij melden over veertien dagen een koninklijk besluit, waaroor de schoolregelingen van 21 gemeenten van Oost-Vlaanderen verhoogd worden. Sedert dien zijn de schoolregelingen van 155 gemeenten van Limburg verhoogd. De overige provincies zullen volgen.

Maar ook, wilt gij weten welke koninklijke besluiten tot het verhoogen van *belastingen* in hetzelfde tijdsverloop van twee maanden verleend zijn? In de provincie Brabant aan 87 gemeenten, in Oost-Vlaanderen aan 51, in Henegouwen aan 17, in Luik aan 13, in Limburg aan 40.

Zoo iets is ongehoord, sedert al den tijd dat België bestaat.

Eer dat reken nog niet af op het tekort van 50 miljoen.

Er zijn in de gansche ministerieele politiek geen heelijker kerels dan *speciale commissarissen*.

Twee getrouwde mensen maken te zamen goed huishouden, en beminaren elkaarder hartelijk. Maar daar komt een meester van den echtegoot en wil dezen dwingen zijne vrouw te staan, zonder enige reden. De man weigert met verontwaardiging. De meester zendt eenen huurling af, die hij betaalt om, in naam van den echtegoot, deze vrouw achterlaan! — Hee zoudt gij deze daad en dezen huurling bestempelen?

Met den naam van: speciaal commissaris!

De gemeenteraden zijn in de beste verhouding met de gemeenten: zij sparen aan deze alle noode-

HET HUIS DER HEKSERIJ

EEN VERHAAL UIT DEN OUDEN TIJD

naar 't Fransch van

RAOUL DE NAVERY.

(19^e VERTOOL.)

—○—

Huguet had den gansen nacht biddende bij het lijk harer vriendin Elisabeth doorgedragen: terwijl op straat de samenzweerders de rust der stad hadden verstoord, zag zij slechts die ster der oude wester, welke ten hemel was opgestegen, om van God de belooning te ontvangen van hare

Dizier was zeer verhengd, omdat hij zoog gelukkig was geweest als koorknap de plechtigheid in de hoofdkerk te mogen bijwonen. Hij herinnerde zich met blijdschap « Kleinen Jan » gezien te hebben, wiens wonderbare geschiedenis reeds met lof in de stad verteld werd; Dizier maakte het voorzinnen, om een vriend te worden van dien brave en moedigen berbergiongen, die vroeger de tinnen bekers speelde in de *Gekroonde Pint*. Welk een gelukkige leeftijd zijne der kindheid! De vrije schapen ontwikkelde zich even spoedig als de rooskleurige bloesems der oostboomen gevormd werden. Men heeft geen wantrouwen en geest terstand hiefde... Voor hij slapen ging, dacht Dizier ook nog lang aan de woorden, welke zijn vader

had gesproken: hij begon weder te dromen van gotische kapellen, van schitterende gekleurde vensterglazen, van engelen, die op marmeren trappen voor altaren gekruist lagen... Vervolgens begon er verwarring der droombeelden in zijn kleine hoofdje te ontstaan; hij sliep in en lachte al droomende.

Ook Donat herinnerde zich de leloffen, welke hij aan zijn zoon had gedaan.

Nadat zijn vrouw en kind vertrokken waren, ging hij ook zijn huis uit en voegde zich bij de kameraden van Goudkeel; maar toen de gerechtsdienars enigeen samenzweerders gevangen namen, wist hij stijl te ontvluchten en liep haastig langs den St-Catharinabuvel naar zijne woning, van welche hij, na er binnengetreden te zijn, terstond de deur op slot deden.

Nu ademde hij weer vrij. Zijne gehalskleur was doodsbleek en zijne leden bleefden gelijk die van iemand, welke door de koorts is aangetast. Hij luisterde naar elk gedruisch, dat hij op straat hoerde; en wanneer hij meende vasteplatten te horen naderen, plaatste hij zich achter de deur met wapens in de hand, om zich tot den dood te verdedigen. Intusschen verminderde het geraas en geschreeuw op den weg meer en meer; eindelijk begon het op den St-Catharinabuvel geheel stil te worden; ook Donat begon zijn kalme weer te krijgen en achtte het gevaar geweken. De wildsproever liep in gedachten verzonken door de kamer en zegde bij zich zelven:

— De tien jaren van Jacquet zijn verlopen; de kelder bevat een schat; die schat is voor mij.

Hij nam een mes en een hamer, omstak een lanterne en de ijzeren deur, welke in den muur verborgen was, open draaiend, trad bij den kelder, welks deur hij achter zich sloot.

Toozover was alles goed gegan; niemand dacht aan hem, gelijk bij meende; en wanneer enigeen mannen der wacht soms nog de rovers van het klooster vervolgden, dan zou toch zeker

het een uitte schreeuw van geluk.

Diamanten, smaragden, saffieren, edelgesteenten! riep hij uit. Nu, Jacquet wist wel, wat het beste is! Dit alles is nu voor mij! Ik zal er Dizier gelukkig mee maken. Ja, mijn kind, zal worden en hebben wat hij wil! Dizier zal gelukkig zijn!

Dan ging hij naar den grooten koffer; hij nam een bijl en hakte op het hout van het deksel, zoodat de spijkers van de ijzeren banden losprongen. Nu trok hij met kracht het deksel los en stak zijn hand tot op den bodem in den koffer. Deze was vol gouden, zilveren en koppen geldstukken; bovenheden waren er vele kleine voorwerpen in van goud en zilver, ook gouden sieraden met edelgesteenten voor vrouwen, haken voor koormantels en riddersrappen, juweelen, ringen en andere edelgesteenten.

De tien jaren van Jacquet zijn verlopen; de kelder bevat een schat; die schat is voor mij.

Hij nam een mes en een hamer, omstak een lanterne en de ijzeren deur, welke in den muur verborgen was, open draaiend, trad bij den kelder, welks deur hij achter zich sloot.

Toozover was alles goed gegan; niemand dacht aan hem, gelijk bij meende; en wanneer enigeen mannen der wacht soms nog de rovers van het klooster vervolgden, dan zou toch zeker

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

6 francs per jaar.

Een blad afzonderlijk 15 centimes.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen 15 centimes per drukkegel.

R. clamien, commissaris en andere artikelen vooraf of midden in het blad: 1 fr. den drukkegel.

Om den brand van te steken kan hij zich bedienen van een mesje van zilver of aluminium, desvaders van petrol alleen en zelfs van een enige steeksteen.

Zodanig de brand beginnen is, moet hij eenige gedachten openstellen in de gangen en kamers.

2^e Te midden der wanorde door den brand veroorzaakt, zal huzarenmakkers moeten aantrekken om opstand te maken, en de officiers eenigmalig te helen.

3^e Dan moeten de soldaten hunne brandende kazernes verlaten en zich bij het gemaal voegen, de geweren en kruisvoersels neemende, om samen met hen de politie te overvallen.

Klaars dan duidelijk dat huzaren makkers regelen waard de aanhangers van toe willen.

Die Crevie des Colloques, een afdeeling van den parlementaire opening van Brussel, had met drieën

een drietal weten dat zijn huren niets meer ophielden en dat hij ziel genoegd was zijn deel van *la monarchie libérale* te verzekeren.

In plaats van onze groothet te wijzigen, legt het *liberalisme* hand op zijn manier int' een doel haare eigen wat zijn belang vereischen.

De gelijheid voor de wet is bedreigd; niet alleen voor de wet, maar voor de rechtvaardigheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de geweten, de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,

de eerlijkheid, de eerlijkheid, de eerlijkheid,